

[Socialministeren]

tilbydes desuden kommunal vejledning om uddannelses- og beskæftigelsesmuligheder. Vejledningen tilbydes i 2 år efter udskrivningen af folkeskolen, dog mindst til det fyldte 19. år.

Endelig har en del kommuner i forbindelse med foranstaltningerne til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden etableret særlige kontakt- og informationsordninger, der har til opgave at rådgive unge over 19 år om uddannelses- og beskæftigelsesforhold.

Man henviser i øvrigt til vedlagte oversigt over det eksisterende vejledningssystem inden for Undervisningsministeriets område, der er optrykt som bilag.

Arbejdsministeriet: Erhvervsvejledningen inden for *arbejdsformidlingen* (AF) har til formål at yde vejledning om arbejdsmarkeds- og uddannelsesforhold til arbejds- og uddannelsessøgende. Ud over den egentlige erhvervsvejledning (som regel individuel, men også kollektiv/gruppevis) yder AF vejledning og information bl.a. ved informationsmøder, på AF-kontorenes informationscentre og i øvrigt ved kontakten med de arbejdssøgende. AFs tilbud står åbne for alle, herunder også unge.

Inden for *arbejdsmarkedsuddannelserne* (AMU) ydes der en vis vejledning til kursister og potentielle kursister, bl.a. af de kursusvejledere, der fra 1986 er ansat i AMU-systemet. I visse af AMUs uddannelsesprogrammer, navnlig erhvervsforberedende (EI) kurser, indgår vejledning som et fremtrædende element.

Foruden de to nævnte, formaliserede vejledningsordninger ydes der i almindelighed vejledning til borgerne (brugerne) af de myndigheder m.fl., der administrerer Arbejdsministeriets lovgivning, f.eks. af Arbejdstilsynet og arbejdsløshedskasserne. I det omfang børn og unge indgår i målgruppen for den pågældende lovgivning, vil også de unge være omfattet af vejledningen.

Indenrigsministeriet: Flere af de kommunale sundhedsordninger indeholder regler vedrørende rådgivning af børn og unge. Således anbefaler Sundhedsstyrelsen i de vejledende retningslinier af 31. januar 1983 for tilrettelæggelse af skolelægeordningen, at alle børn hvert år tilbydes en samtale med sundhedsplejersken. Samtalens form og indhold vil afhænge af de pågældende børns klassetrin og særlige problemer, men både problemer i

relation til pubertetsudviklingen og sundhedsmæssige forhold i relation til uddannelses- og erhvervsvalg vil blive inddraget.

Også Indenrigsministeriets nye bekendtgørelse af 10. december 1986 om kommunal tandpleje samt Sundhedsstyrelsens retningslinier for tilrettelæggelse af den kommunale tandpleje indeholder regler om oplysningsvirksomhed over for børn og unge op til 18 år.

Endelig skal amtskommunerne samt Københavns og Frederiksberg Kommuner i medfør af § 11 i lov om svangerskabshygiejne og fødselshjælp, jf. lov nr. 236 af 23. maj 1986, give adgang til gratis vejledning om anvendelse af svangerskabsforebyggende metoder hos en læge. Denne vejledning kan tilbydes og ydes til personer, der er under 18 år, uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver.

Indenrigsministeriet yder endvidere tilskud til den generelle oplysningsvirksomhed, der forestås af Komiteen for Sundhedsoplysning og af Foreningen for Familieplanlægning over for hele befolkningen vedrørende oplysning om svangerskabsforebyggende metoder.

Justitsministeriet: Ifølge myndighedslovens § 27 a skal statsamterne tilbyde forældrene og barnet en børne- og familiesagkyndig rådgivning og vejledning ved uenighed om forældremyndighed og samværsret. Formålet med rådgivningen er at hjælpe parterne til selv at løse konflikter vedrørende forældremyndighed og samværsret.

Det er i forarbejderne til bestemmelsen forudsat, at der bør være tale om et tværfagligt samarbejde, der omfatter statsamtets personale, psykiatere, psykologer og socialrådgivere.

Den børne- og familiesagkyndige rådgivning ved statsamterne blev indført ved en ændring i myndighedsloven, der trådte i kraft den 1. januar 1986. Rådgivningsordningen blev pr. 1. juli 1986 udvidet, således at den også omfatter rådgivning ved uenighed om forældremyndighed og samværsret i de tilfælde, hvor der ikke verserer sag herom i statsamtet (åben rådgivning).

Nærmere regler om den børne- og familiesagkyndige rådgivning er fastsat i kapitel 2 i Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 596 af 5. september 1986.

Ministeriet for Kulturelle Anliggender: Sekretariatet for Arbejdsgruppen om Børn og